

معرفی زنجرک‌های مزارع سیب‌زمینی اصفهان و داران*

A contribution to study of hoppers (Hom. Auchenorrhyncha) of potato fields

in Isfahan and Daran

جهانگیر خواجهعلی^{*}، حسین سیدالاسلامی و کریم کمالی

دانشکده کشاورزی شهرکرد، دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان و

دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

چکیده

در این تحقیق که در طی سال‌های ۱۳۷۵-۷۶ در شهرستان‌های اصفهان و داران صورت گرفت، ۲۵ گونه زنجرک متعلق به ۲۲ جنس از خانواده‌های Cicadellidae (یک گونه)، Cercopidae (یک گونه)، Dictyopharidae (دو گونه)، Cixiidae (یک گونه) و Delphacidae (دو گونه) از مزارع سیب‌زمینی جمع‌آوری و شناسایی شدند. برای همه گونه‌ها میانگین تراکم حشره کامل در طول فصل رشد سیب‌زمینی در یک‌صد تور حشره گیری محاسبه شده است تا اهمیت نسبی هر گونه با توجه به تراکم آن مشخص شود، همچنین توانایی گونه‌ها از نظر انتقال عوامل بیماری‌زای گیاهی مورد بحث قرار گرفته است. از بین گونه‌های معرفی شده گونه *Empoasca decipiens* دارای حداقل فراوانی و بیشترین خسارت می‌باشد و پنج گونه *Austroagallia sinuata*, *Macrosteles laevis*, *Euscelis incisus* و *Circulifer tenellus*, *Circulifer opacipennis* سیب‌زمینی در دنیا حائز اهمیت شناخته شده‌اند. برای هر یک از گونه‌ها یک تصویر رنگی و برای بیشتر آنها شکل اندام‌های تناسلی (جنیتالیا) حشره نر آورده شده است. به منظور شناسایی بهتر گونه‌های خانواده Cicadellidae کلید شناسایی بیست گونه ذکر شده این مقاله ارائه شده است.

واژه‌های کلیدی: زنجرک، تاکسونومی، سیب‌زمینی، اصفهان.

* قسمتی از بیان نامه کارشناسی ارشد نگارنده اول که در سال ۱۳۷۶ به دانشگاه تربیت مدرس ارائه شده است.
www.SID.ir

زنجرک‌ها از جمله حشراتی هستند که با تغذیه از شیره گیاهی و نیز به صورت غیر مستقیم با انتقال عوامل بیماری‌زای گیاهی به انواع محصولات کشاورزی آسیب می‌رسانند و از عوامل مهم کاهش عملکرد سیب‌زمینی در دنیا محسوب می‌شوند (International Potato Center, 1984). Ahmed (1987) در مزارع آزمایشی کراچی پاکستان همبستگی شدید منفی موجود بین تعداد زنجرک‌ها و عملکرد سیب‌زمینی را نشان داده است. نامبرده در بررسی‌های خود نشان داد که با افزایش تعداد زنجرک‌ها در ۵ تور حشره گیری از ۵/۸ به ۱۷ و سپس ۳۴/۸، میانگین تولید سیب‌زمینی به مقدار ۴۷/۷٪ و ۶۸/۱٪ کاهش یافت، همچنین نشان داده است که آلودگی بوته‌های سیب‌زمینی به زنجرک‌ها باعث کاهش کیفیت غذایی غده‌ها از نظر وزن مخصوص، درصد رطوبت، مقدار شکر و پروتئین در ماده خشک می‌شود. سیدالاسلامی و همکاران (۱۹۸۶) میزان خسارت گونه Rademarscus decipiens Paoli کرده‌اند، همچنین نشان داده‌اند که گونه فوق باعث ایجاد سوختگی در برگ‌های سیب‌زمینی می‌شود.

علاوه بر خسارت مستقیم ناشی از تغذیه زنجرک‌ها، این حشرات با انتقال عوامل بیماری‌زای گیاهی به زراعت سیب‌زمینی آسیب می‌رسانند. بیماری‌هایی نظیر پژمردگی سر ارغوانی (Purple top wilt)، جاروی جادوگر (Witches' broom)، کوتولگی زرد (Yellow dwarf)، استولبر (Stolbur) و پاراستولبر (Parastolbur) (Lodos, 1993؛ Nielson, 1968) به وسیله زنجرک‌ها به سیب‌زمینی منتقل می‌شوند و میزان آلودگی بوته‌ها را حدود ۱۵ درصد برآورد کرده‌اند. دانش و همکاران (۱۹۹۰) قبل از مزارع سیب‌زمینی استان اصفهان چهار گونه زنجرک *E. decipiens* (Paoli) و *Macrostelus laevis* (Rib.) و *Austroasca vittata* (Leth.) و *Circulifer opacipennis* (Leth.) گزارش کرده بودند. در این بررسی علاوه بر چهار گونه مذکور ۲۱ گونه زنجرک دیگر معروفی شده و اهمیت نسبی هر گونه از نظر خسارت مستقیم و انتقال عوامل بیماری‌زای سیب‌زمینی مورد بحث قرار گرفته است.

برای شناسایی زنجرک‌ها تاکنون کلیدهای منطقه‌ای متعددی تهیه شده است. با استفاده از این کلیدها به ویژه کلید ارائه شده به وسیله امیلیانوف (Emelyanov, 1967) و همچنین توصیف‌های ارائه شده توسط دلابولا در مورد زنجرک‌های ایران (Dlabola, 1981)، می‌توان برای بیست گونه زنجرک

خانواده Cicadellidae که از مزارع سیب زمینی اصفهان و داران جمع آوری شده اند کلید ساده تری به

شرح زیر ارائه داد:

- ۱- بال های جلو بدون رگبال های عرضی در دو سوم قاعده ای، رگبال های طولی در قاعده نامشخص (شکل ۳۳)؛ معمولاً بدون چشم های ساده؛ بدن کوچک و ظرفیف ۲
- ۲- بال های جلو با رگبال های عرضی ماقبل انتهایی، رگبال های طولی در قاعده مشخص (شکل ۶۶)؛ دارای چشم های ساده؛ بدن نسبتاً درشت ۴
- ۳- در بال عقب رگ های وانال در انتهای از هم جدا نمی شوند، رگ زیر حاشیه ای ماورای رگ میانی امتداد پیدا نمی کند (شکل ۳۴). سپرچه با دو لکه سیاه در قاعده و یک لکه سیاه در انتهای (شکل ۳۲) ادیاگوس با یک جفت زایده چسبیده به محور و هم اندازه با محور گونوپور انتهایی (شکل های ۲۵ و ۳۶) *Zyginidia sohrab Zachvatkin*
- ۴- در بال عقب رگ های وانال در انتهای از هم جدا، رگ زیر حاشیه ای به انتهای بال می رسد و با رگ R+M تلفیق می شود (شکل ۲۹). سپرچه بدون لکه های سیاه ۳
- ۵- در بال جلو هر سه رگ انتهایی از سلول میانی منشاء می گیرند (شکل ۲۸) زایده لوله مخرج کوتاه و با طول و عرض تقریباً مساوی (شکل ۳۰)، استایل در انتهای کمی باریک می شود *Astroasca vitata* (Lethierry) (شکل ۳۱) *Empoasca decipiens* Paoli
- ۶- در بال جلو تنها رگ انتهایی داخلی از سلول میانی منشاء می گیرد و دورگ انتهایی دیگر از سلول شعاعی منشاء می گیرند (شکل ۲۷) بعد از زایده اصلی لوله مخرج یک بر جستگی کند وجود دارد (شکل ۲۶)، آپودم های شکمی کشیده و در انتهای پخت (شکل ۲۵) *Paradorydium breviceps* (Melichar)
- ۷- بدون مشخصات بالا ۵
- ۸- چشم های ساده روی صورت و فاصله بین آنها از دو برابر فاصله هر یک از چشم مرکب مجاور بیشتر نیست (شکل ۳۷) ۶
- ۹- چشم های ساده روی لبه جلویی فرق سر و فاصله بین آنها چندین برابر بیشتر از فاصله هر یک از

Archive of SID

- چشم مرکب مجاور می‌باشد (شکل ۶۳) ۸
- ۶- شیارهای طرفین پیشانی از محل حفرات شاخکی جلوتر رفته و به نزدیک چشم‌های ساده می‌رسند (شکل ۴۳). قسمت ضمیمه بال جلو پهن (شکل ۴۴) *Idiocerus sp.*
- ۶- شیارهای طرفین پیشانی در محل حفرات شاخکی یا کمی بالای آنها خاتم می‌باشد (شکل ۴۱)؛ قسمت ضمیمه بال جلو باریک ۷
- ۷- حاشیه عقبی فرق سر سینوسی؛ پیش گرده دارای دانه‌های ریز متراکم در سطح پشتی، پیش گرده تنها با دو لکه سیاه گرد مشخص در نزدیکی حاشیه عقبی (شکل ۳۸)؛ ادیاگوس نامقارن (*Austroagallia sinualta* (Mulsant & Rey) (شکل ۳۹)
- ۷- حاشیه عقبی فرق سر سینوسی نیست؛ پیش گرده دارای چین‌های ظریف و کوچک عرضی در سطح پشتی؛ پیش گرده دارای لکه‌های تیره در نزدیکی حاشیه جلویی (شکل ۴۰)؛ ادیاگوس متقارن (*Anaceratagallia laevis* Ribaut (شکل ۴۲)
- ۸- طول فرق سر بیشتر از ۱/۸ برابر عرض آن در بین چشم‌های مرکب (شکل ۷۶) *Platymetopius sp.*
- ۹- طول فرق سر کمتر از ۱/۸ برابر عرض آن در بین چشم‌های مرکب ۹
- ۹- محور ادیاگوس در انتهای دو شاخه و با دو گونوپور (شکل ۴۷) ۱۰
- ۹- محور ادیاگوس در انتهای دو شاخه نشده و تنها با یک گونوپور (شکل ۶۵) ۱۲
- ۱۰- شاخه‌های انتهایی محور ادیاگوس تشکیل یک نیم دایره می‌دهند (شکل‌های ۵۵ و ۵۱)؛ فرق سر دارای لکه‌های قهوه‌ای (شکل ۵۲) *Neoaliturus guttulatus* (Kirschbaum)
- ۱۰- شاخه‌های انتهایی محور ادیاگوس تشکیل یک دایره تقریباً کامل را می‌دهند (شکل ۴۹)؛ فرق سر بدون لکه‌های مشخص (شکل ۴۵) ۱۱
- ۱۱- صفحات زیر تناسلی مثلثی با حاشیه‌های جانبی مستقیم، هریک با یک ردیف موهای ماکرو زیر حاشیه‌ای در نزدیکی و موازی با حاشیه‌های جانبی که تقریباً تا انتهای صفحه امتداد دارند (شکل ۴۶) *Circulifer opacipennis* (Lethierry)
- ۱۱- صفحات زیر تناسلی مثلثی نیستند و حاشیه‌های جانبی آنها قبل از انتهای صفحه بسط پیدا می‌کند. ردیف موهای ماکرو معمولاً نامنظم و هرگز موازی با حاشیه جانبی صفحات در قسمت بسط یافته ماقبل انتهایی نیستند (شکل ۴۸) *Circulifer tenellus* (Baker)

- ۱۲- بالهای جلو تنها با دو سلول ماقبل انتهایی (شکل ۵۵)، موهای ماکرو پرووش (شکل ۵۶)،
 فرق سربا سه جفت لکه سیاه (شکل های ۵۳ و ۵۴) *Macrosteles laevis* (Ribaut)
- ۱۲- بالهای جلو با سه سلول ماقبل انتهایی (شکل ۶۱) ۱۳
- ۱۳- رابط ۷ شکل و شاخه های آن از هم دور شده و یا موازی هستند (شکل ۶۸) ۱۴
- ۱۳- انتهای شاخه های رابط به هم نزدیک شده و یا به هم متصل می شوند (شکل ۷۹) ۱۹
- ۱۴- صفحات زیر تناسلی با یک ردیف موهای ماکرو که در نیمه قاعده ای در حاشیه صفحه و در
 نیمه انتهایی به صورت عرضی قرار دارند. در انتهای صفحات زیر تناسلی موهای ظریف
 بلندی وجود دارد (شکل ۶۷). محور ادیاگوس با یک جفت زایده میانی و با گونوپور انتهایی
Cicadula divaricata Ribaut (شکل های ۶۸ و ۶۹)
- ۱۴- صفحات زیر تناسلی با موهای حاشیه ای کم و بیش طولی (شکل ۵۹) ۱۵
- ۱۵- محور ادیاگوس با دو جفت زایده قاعده ای و انتهایی (شکل ۷۱) ۱۶
- ۱۵- محور ادیاگوس بدون زایده یا تنها با زایده های انتهایی یا نزدیک به انتهای ولی بدون زایده های
 قاعده ای (شکل ۵۸) ۱۷
- ۱۶- زواید قاعده ای و انتهایی محور ادیاگوس با هم موازی و به سمت شکمی خمیده اند، زایده های
 هر سمت زایده های سمت دیگر راقطع می کنند (شکل های ۷۴ و ۷۵) پایگو弗 دارای یک خار
Platymetopius guttatus Fieber (شکل ۷۳) ۱۶
- ۱۶- زواید انتهایی و قاعده ای با هم موازی نیستند؛ زواید انتهایی در قاعده شدیداً خمیده شده و به
 سمت پایین برگشتند (شکل های ۷۱ و ۷۲) پایگو弗 دارای زواید قلاب مانند (شکل ۷۰) ..
Platymetopius rostratus (Herrich-Schaffer)
- ۱۷- لوله مخرج کاملاً اسکلروتینه نشده و غشایی؛ صفحات زیر تناسلی با انتهای باریک و نوک دار
 (شکل ۶۴)؛ محور ادیاگوس با حاشیه پشتی مقعر (شکل ۶۵) ۱۷
- Phlepsius intricatus* (Herrich-Schaffer)
- ۱۷- لوله مخرج در سطح پشتی به طور کامل اسکلروتینه شده؛ صفحات زیر تناسلی مثلثی ولی در
 انتهای باریک و نوک دار نیستند (شکل ۵۹) ۱۸
- ۱۸- فرق سر بدون لکه های مشخص (شکل ۵۷)، محور ادیاگوس از سطح پشتی - شکمی کاملاً
 فشرده شده و نواری شکل است (شکل ۵۸) *Euscelis incisus* (Kirschbaum)
- ۱۸- فرق سر دارای لکه های مثلثی (شکل ۶۰)، محور ادیاگوس از سطح پشتی و شکمی فشرده

Archive of SID

- نشده و لوله‌ای شکل است (شکل ۶۲) *Euscelidius* sp.
- ۱۹- قسمت ضمیمه بال جلو به خوبی رشد کرده و انتهای بال را دور می‌زند (شکل ۸۳)؛ روی فرق سر در پشت چشم‌های ساده یک نوار عرضی تیره وجود دارد (شکل ۸۲)؛ محور ادیاگوس با قاعده ادیاگوس مفصل شده است (شکل های ۸۴ و ۸۵) *Exitianus* sp.
- ۱۹- قسمت ضمیمه بال جلو از میانه حاشیه انتهایی بال جلوتر نمی‌رود (شکل ۷۸)؛ فرق سر بدون نوار عرضی تیره (شکل ۷۷)؛ محور ادیاگوس با قسمت قاعده‌ای ادیاگوس یک قسمت واحد را تشکیل می‌دهند (شکل های ۸۰ و ۸۱) *Psammotettix alienus* (Dablbom)

روش بررسی

در سال ۱۳۷۵ در طی فصل رشد سیب زمینی از مزارع مختلف مناطق اصفهان و داران (۱۳۰ کیلومتری شمال غرب اصفهان) با استفاده از تور حشره‌گیری و آسپیراتور نمونه برداری‌های پیاپی صورت گرفت. برای بررسی تغییرات فصلی جمعیت و به دست آوردن میانگین تراکم هر گونه، در هر منطقه یک مزرعه بزرگ سیب زمینی انتخاب شد و هر ۷ تا ۱۴ روز یکبار در تمام طول فصل رشد سیب زمینی، به صورت مرتب از آنها نمونه برداری شد. در هر نوبت در ۱۰ نقطه از مزرعه به صورت تصادفی ۱۰ تور زده می‌شد، محتویات داخل تور به آزمایشگاه منتقل و گونه‌های مختلف از هم تفکیک و شمارش می‌شدند. نمونه برداریها در اصفهان از اوایل اردیبهشت تا اواخر مرداد ۱۳۷۵ و در داران از اواسط تیر تا اواسط مهر ۱۳۷۵ انجام گردید. برای نگهداری و نصب کردن نمونه‌ها و تشریح و ترسیم شکل جنتالیای آنها از روش نایت (Knight, 1965) استفاده شد. شناسایی گونه‌ها با استفاده از توصیف‌ها و کلیدهای شناسایی معتبر و تطبیق نمونه‌ها با نمونه‌های موجود شناسایی شده توسط تاکسونومیست‌های سرشناس، صورت گرفته است، همچنین بخشی از نمونه‌ها برای متخصصان خارجی ارسال شد و به تأیید آنها رسیده‌اند.

نتیجه و بحث

- الف- خانواده *Cicadellidae*
- زیر خانواده *Typhlocybinae*
- گونه *Empoasca decipiens* Paoli (شکل ۱)

این گونه به دلیل تراکم فوق العاده زیاد از مهمترین گونه‌های زنجرک در مزارع سیب‌زمینی محسوب می‌شود. میانگین تراکم حشره کامل در یک صد تور حشره گیری در اصفهان ۲۷۶ و در داران ۱۵۳۰ محاسب شد. این گونه در تمام طول فصل رشد سیب‌زمینی فعالیت دارد و باعث خسارت شدید به محصول می‌شود.

۲- گونه *Austroasca vittata* (Leth.) (شکل ۲)

این گونه با تراکم بسیار کم تنها از مزارع سیب‌زمینی داران جمع آوری شد. سیدالاسلامی و همکاران (۱۹۸۶) گزارش کرده‌اند که این گونه تنها روی بوته‌های شاهدانه اطراف مزارع سیب‌زمینی داران فعالیت دارد.

۳- گونه *Zyginiidia sohrab* Zach. (شکل ۳)

این گونه تنها از مزارع سیب‌زمینی اصفهان با میانگین تراکم حشره کامل ۵/۹ در یک صد تور حشره گیری شکار شد. گونه‌های جنس *Zyginiidia* عمدهاً روی گندم و ذرت فعال هستند .(Wilson and Claridge, 1991)

- زیرخانواده *Agalliinae*

۴- گونه *Austroagallia sinuata* (M.R.) (شکل ۴)

تنها از مزارع اصفهان با فراوانی ۳۰ حشره کامل در یک صد تور حشره گیری جمع آوری شد. این گونه که گاه به نام *Peragallia sinuata* (M.R.) معروف می‌شود، به عنوان ناقل بیماری جاروی جادوگر سیب‌زمینی گزارش شده است (ربیج، ۱۹۹۱).

۵- گونه *Anaceratagallia laevis* Rib. (شکل ۵)

این گونه از مزارع اصفهان با فراوانی ۰/۲ حشره کامل در یک صد تور حشره گیری و از داران با فراوانی ناچیز جمع آوری شد و اهمیتی از نظر انتقال عوامل بیماری‌زای برای آن گزارش نشده است.

- زیرخانواده *Idiocerinae*

۶- گونه *Idiocerus* sp. (شکل ۶)

با تراکم بسیار اندک تنها از مزارع اصفهان جمع آوری شد.

- زیر خانواده *Deltoccephalinae*- گونه ۷ *Circulifer opacipennis* Leth.

از مزارع اصفهان با میانگین تراکم $\frac{5}{5}$ و از داران با میانگین تراکم ۱۷ حشره کامل در یک صد تور حشره گیری جمع آوری شد. این گونه ناقل ویروس کرلی تاپ (Curly top) چغندر قند است (Nielson, 1968). ریچ (1991) آلدگی سیب زمینی به این ویروس را به نامهای پیچیدگی انتها یی، کوتولگی سبز و زرد مفتوحی ذکر می کند.

- گونه ۸ *Circulifer tenellus* (Baker) (شکل ۷)

تنهای از مزارع اصفهان با تراکم اندک جمع آوری شد و نظیر گونه قبل می تواند ناقل ویروس کرلی تاپ باشد (Nielson, 1968).

- گونه ۹ *Neoaliturus guttulatus* (Kbm.) (شکل ۸)

تنهای از مزارع اصفهان با تراکم بسیار ناچیز شکار شد و اهمیت ناقل بودن ندارد.

- گونه ۱۰ *Macrosteles laevis* Rib. (شکل ۹)

از اصفهان با میانگین فراوانی $\frac{1}{6}$ و از داران با میانگین فراوانی $\frac{4}{5}$ حشره کامل در یک صد تور حشره گیری جمع آوری شد. این گونه ناقل بیماریهای زردی مینا (Aster yellows)، استولبر و بازماندگی رشد شبدر (Clover stunt) (Nielson, 1968) می باشد. آلدگی سیب زمینی بهمایکوپلاسمای زردی مینا اغلب به نام پژمردگی سر ارغوانی شناخته می شود (Rybcz, 1991). نودس (1993) بیماری استولبر را از سیب زمینی های ترکیه گزارش کرده است.

- گونه ۱۱ *Euscelis incisus* (Kbm.) (شکل ۱۰)

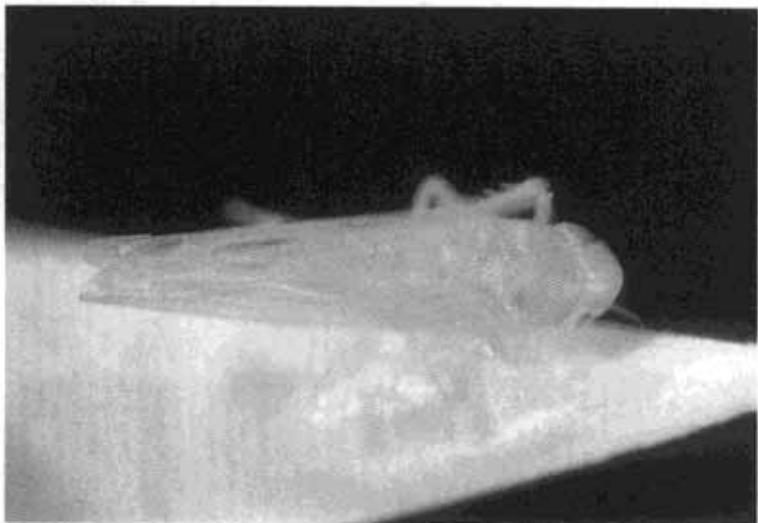
از مزارع اصفهان با فراوانی $\frac{2}{2}$ حشره کامل در یک صد تور حشره گیری و از داران با فراوانی اندک جمع آوری گردید. این گونه ناقل بیماریهای متعددی نظیر استولبر، پاراستولبر و فیلودی شبدر (Clover phyllody) (Nielson, 1968) می باشد.

- گونه ۱۲ *Euscelis* sp. (شکل ۱۱)

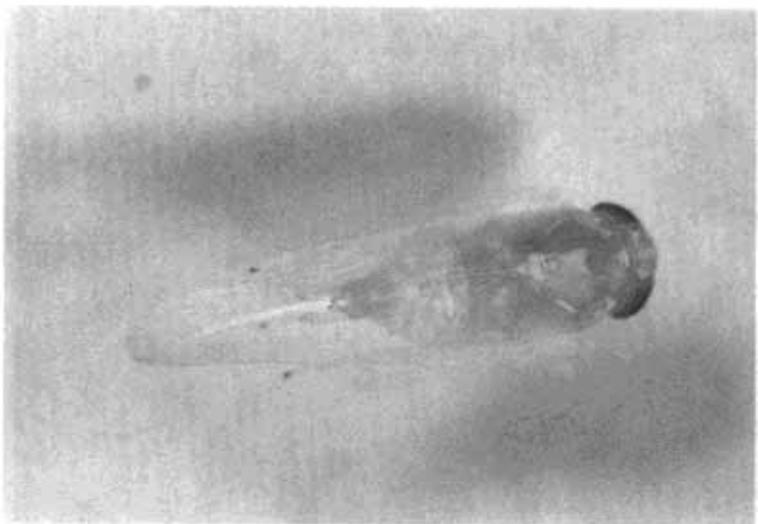
از اصفهان و داران با فراوانی بسیار کم شکار شده است. اگرچه از این جنس یک گونه ناقل گزارش شده است (Nielson, 1968)، اما خصوصیات ظاهری و جیستالیای گونه جمع آوری شده با گونه ناقل تطابق ندارد.

- گونه ۱۳ *Phlepsius intricatus* (H.-S.) (شکل ۱۲)

با تراکم بسیار اندک از مزارع اصفهان جمع آوری شد.

(Fig. 1)

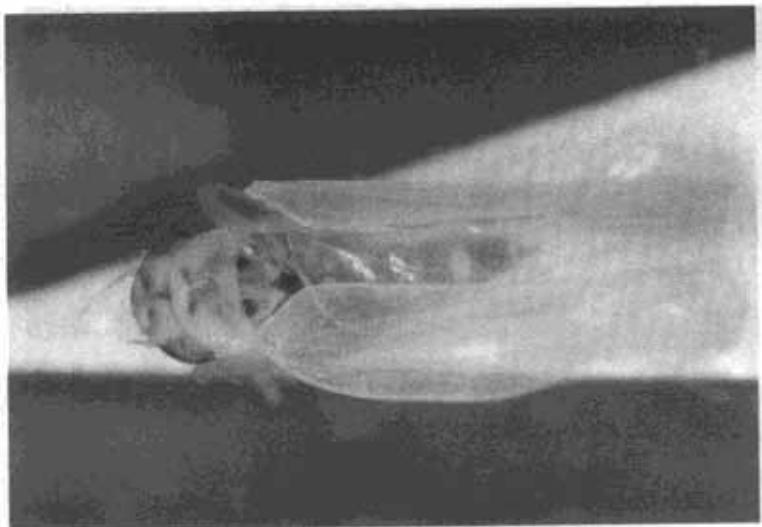
(Fig. 2)

شکل های ۱ و ۲ تصویر حشرات کامل زنجرک های مورد مطالعه.

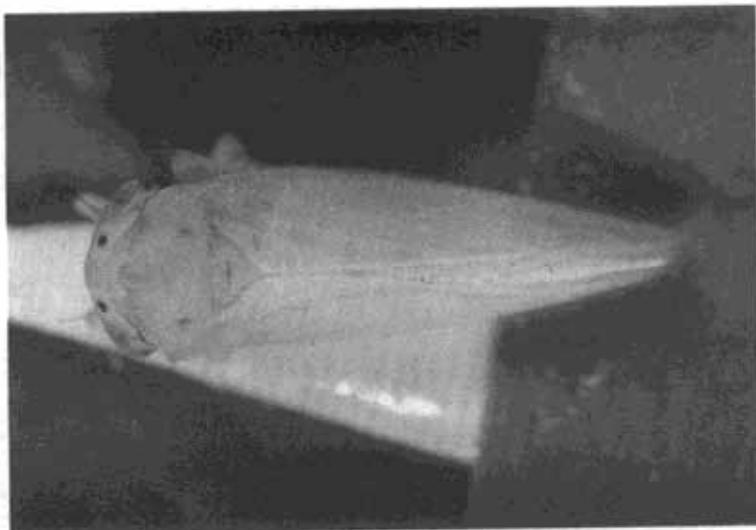
Figs 1,2 The figures of the studied adult hoppers.

1- *Emboasca decipiens*

2- *Austroasca vittata*

(Fig. 3)

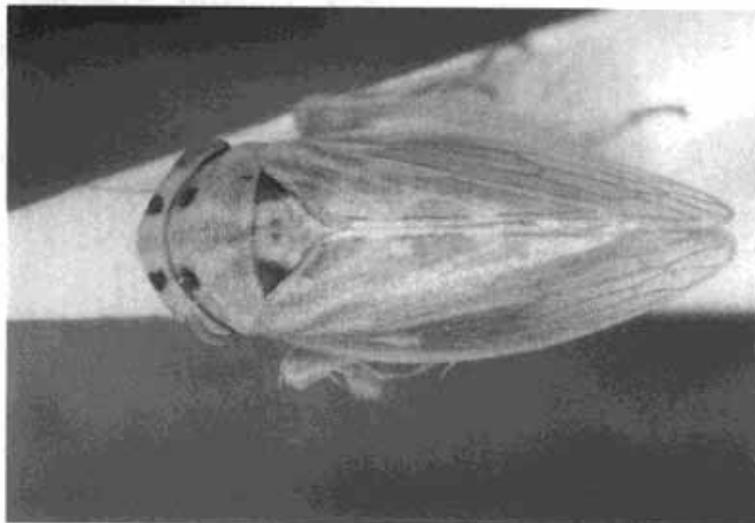
(Fig. 4)

شکل های ۳ و ۴ تصویر حشرات کامل زنجرک های مورد مطالعه.

Figs 3,4 The figures of the studied adult hoppers.

3- *Zyginiidia sohrab*

4- *Austroagallia sinuata*

(Fig. 5)

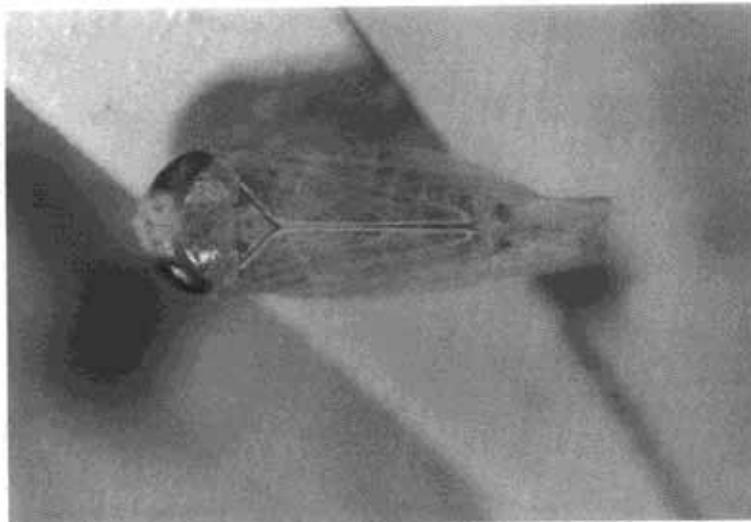
(Fig. 6)

شکل های ۵ و ۶ تصویر حشرات کامل زنجرک های مورد مطالعه.

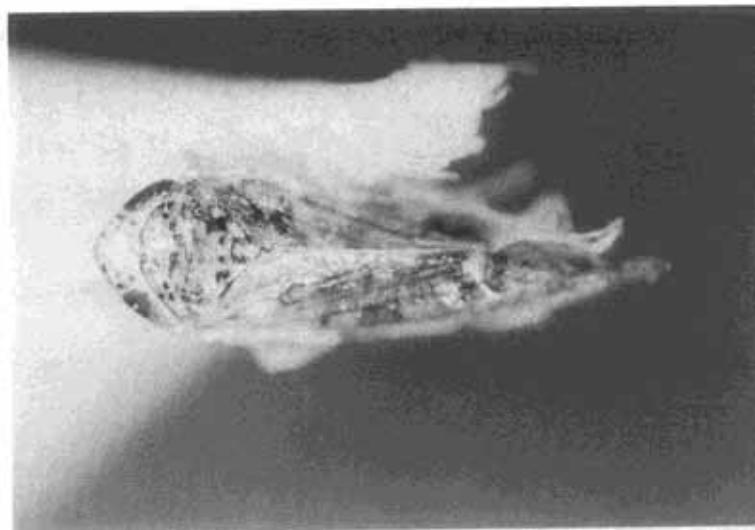
Figs 5,6 The figures of the studied adult hoppers.

5- *Anaceratagallia laevis*

6- *Idiocerus* sp.

(Fig. 7)

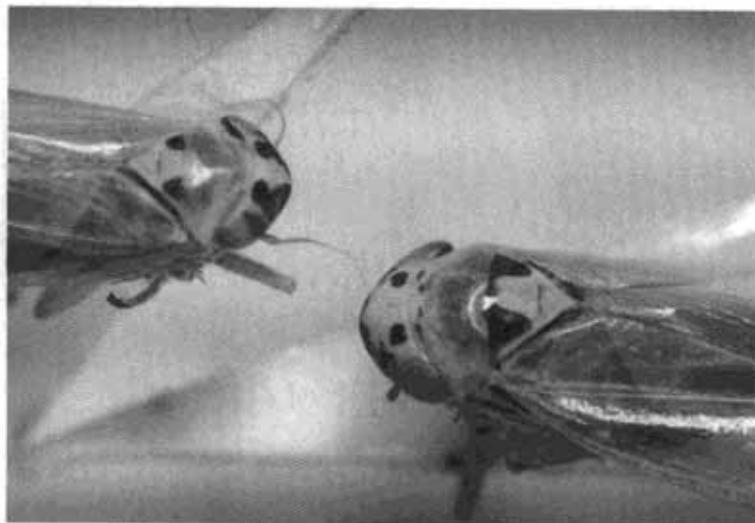
(Fig. 8)

شکل های ۷ و ۸ تصویر حشرات کامل زنجرک های مورد مطالعه.

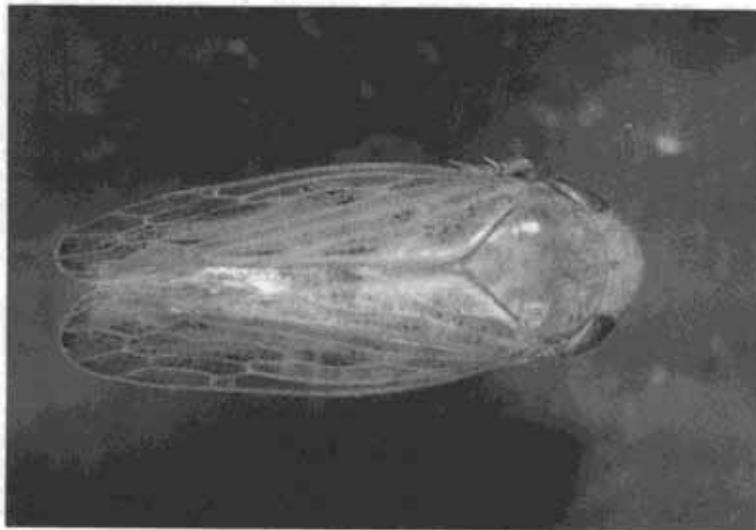
Figs 7,8 The figures of the studied adult hoppers.

7- *Circulifer tenellus*

8- *Neoaliturus guttulatus*

(Fig. 9)

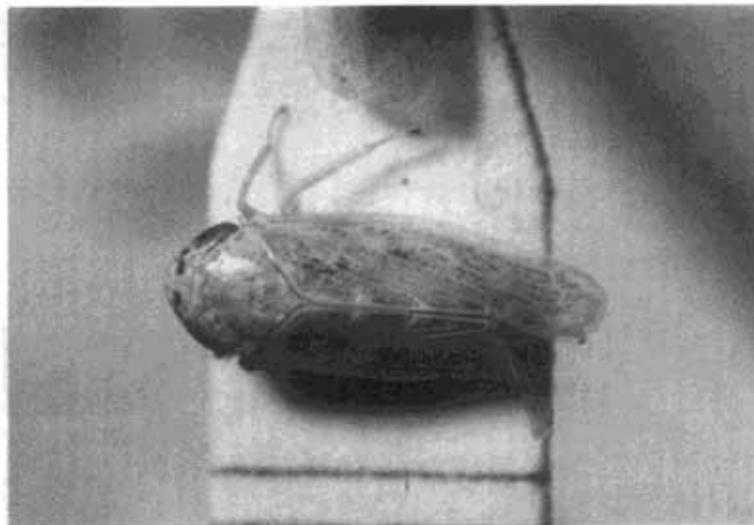
(Fig. 10)

شکل های ۹ و ۱۰ تصویر حشرات کامل زنجرک های مورد مطالعه.

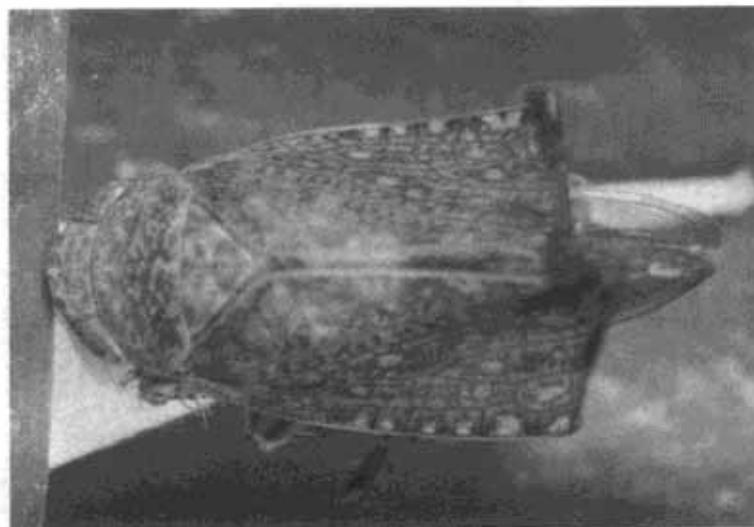
Figs 9,10 The figures of the studied adult hoppers.

9- *Macrosteles laevis* (right, female-left, male)

10- *Euscelis incisus*

(Fig. 11)

(Fig. 12)

شکل های ۱۱ و ۱۲ تصویر حشرات کامل زنجرک های مورد مطالعه.

Figs 11,12 The figures of the studied adult hoppers.

11- *Euscelidius* sp.

12- *Phlepsius intricatus*

۱۴- گونه *Cicadula divaricata* Rib. (شکل ۱۳)

این گونه از مزارع اصفهان با تراکم ناچیز و از داران با میانگین تراکم ۱/۲ حشره کامل در یک صد تور حشره گیری جمع آوری شد.

۱۵- گونه *Platymetopius rostratus* (H.-S.) (شکل ۱۴)

با تراکم بسیار اندک از داران جمع آوری شد. گونه های جنس *Platymetopius* اهمیت ناقل بودن ندارند.

۱۶- گونه *Platymetopius guttatus* Fieb. (شکل ۱۵)

با تراکم بسیار کم تنها از اصفهان جمع آوری شد.

۱۷- گونه *Platymetopius* sp. (شکل ۱۶)

با فراوان کم تنها از اصفهان جمع آوری گردید.

۱۸- گونه *Psammotettix alienus* (Dhlb.) (شکل ۱۷)

از اصفهان با میانگین تراکم ۹/۸ و از داران با میانگین تراکم ۱۲/۲ حشره کامل در یک صد تور حشره گیری جمع آوری شد. این گونه اگر چه ناقل ویروس کوتولگی گندم در اروپاست (Nielson, 1968) ولی در انتقال عوامل بیماری زای سیب زمینی اهمیتی ندارد.

۱۹- گونه *Exitianus* sp. (شکل ۱۸)

تنها از اصفهان با فراوانی ناچیز شکار شده است. اگر چه گونه های از این جنس ناقل دو بیماری ذرت است (Nielson, 1985) ولی به نظر نمی رسد گونه جمع آوری شده در انتقال بیماری های سیب زمینی نقشی داشته باشد.

- زیر خانواده *Dorycephalinae*

۲۰- گونه *Paradorydium breviceps* (Mel.)

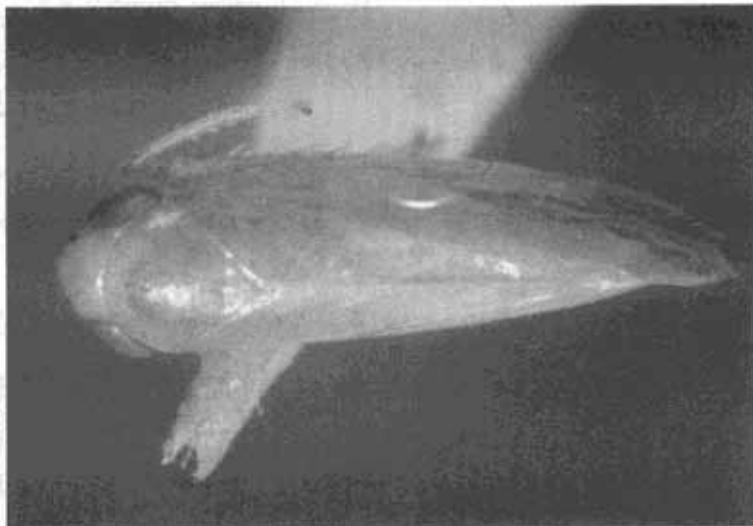
با فراوانی بسیار ناچیز تنها از داران جمع آوری شد.

ب- خانواده *Cercopidae*

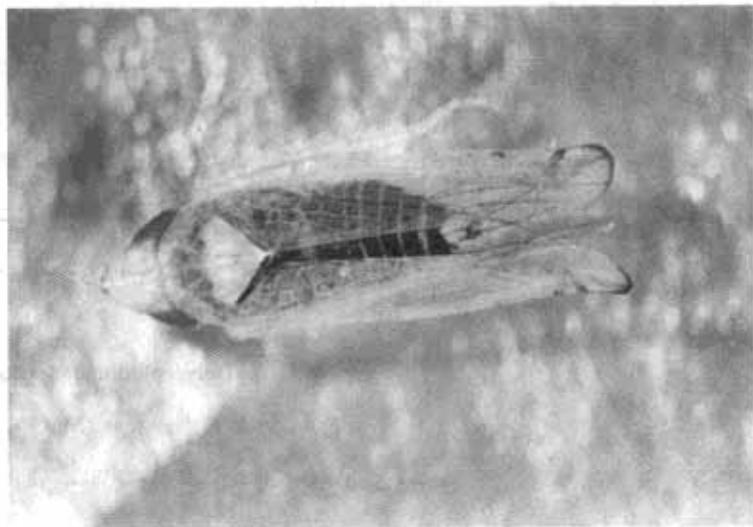
- زیر خانواده *Aphrophorinae*

۲۱- گونه *Philaenus spumarius* (L.) (شکل ۱۹)

تنها از داران با فراوانی اندک شکار شد.

(Fig. 13)

(Fig. 14)

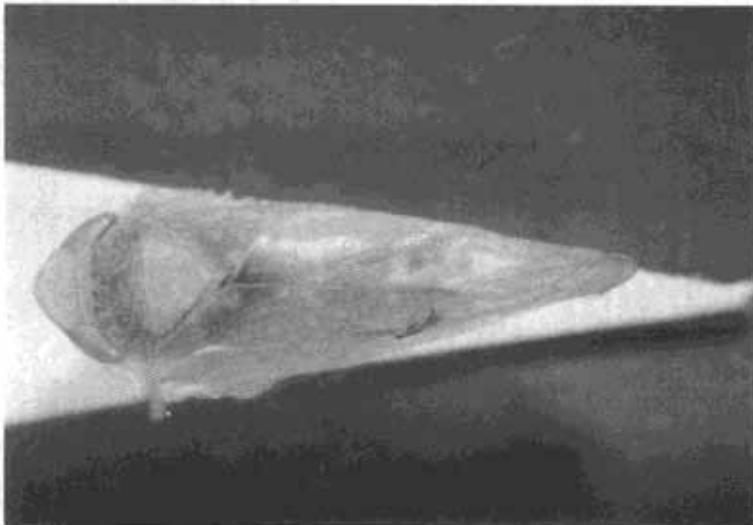
شکل های ۱۳ و ۱۴ تصویر حشرات کامل زنجرک های مورد مطالعه.

Figs 13,14 The figures of the studied adult hoppers.

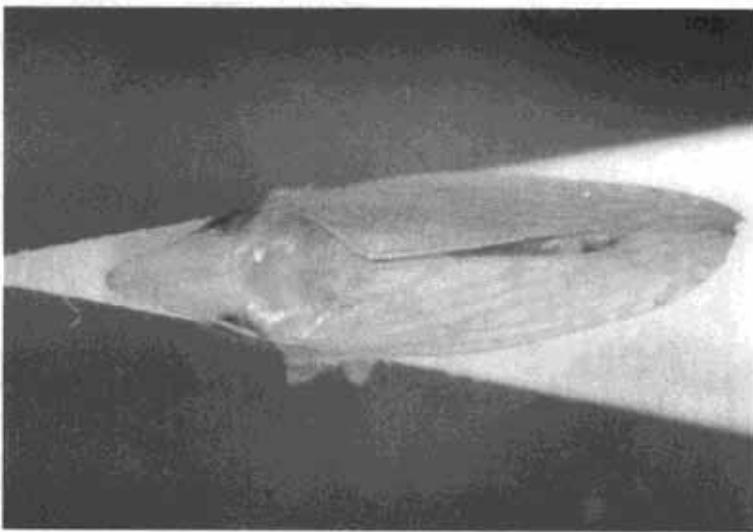
13- *Cicadula divaricata*

14- *Platymetopius rostratus*

www.SID.ir

(Fig. 15)

(Fig. 16)

شکل های ۱۵ و ۱۶ تصویر حشرات کامل زنجرک های مورد مطالعه.

Figs 13,14 The figures of the studied adult hoppers.

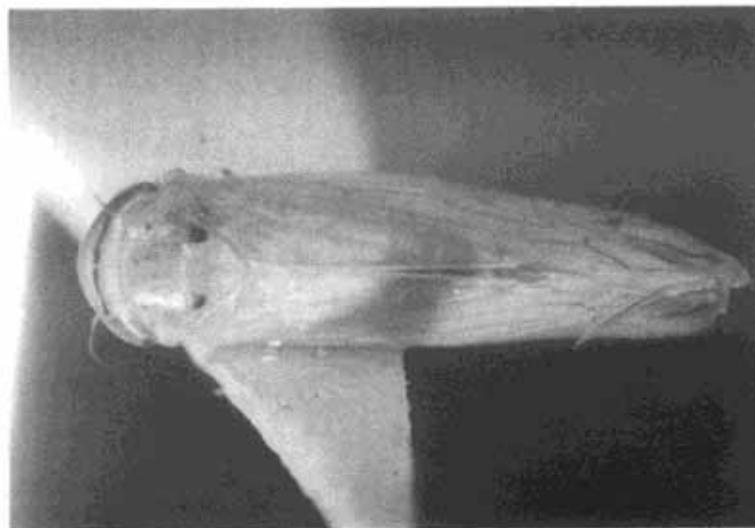
15- *Platymetopius guttatus*

16- *Platymetopius* sp.

www.SID.ir

(Fig. 17)

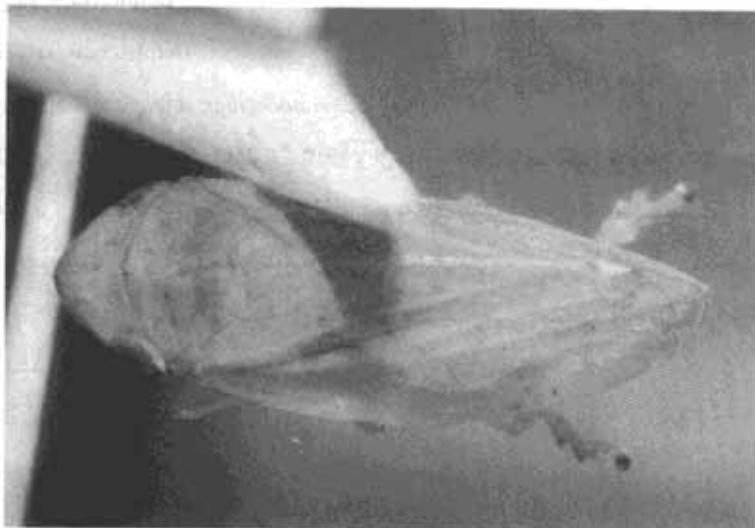
(Fig. 18)

شکل های ۱۷ و ۱۸ تصویر حشرات کامل زنجرک های مورد مطالعه.

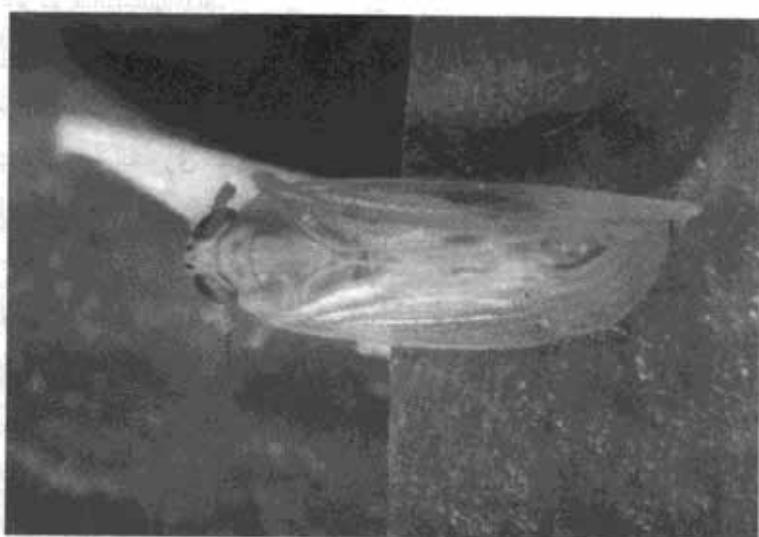
Figs 17,18 The figures of the studied adult hoppers.

17- *Psammotettix alienus*

18- *Exitianus* sp.

(Fig. 19)

(Fig. 20)

شکل های ۱۹ و ۲۰ تصویر حشرات کامل زنجرک های مورد مطالعه.

Figs 19,20 The figures of the studied adult hoppers.

19- *Philaenus spumarius*

20- *Laodelphax striatellus*, female

ج- خانواده Delphacidae

- زیر خانواده Delphacinae

(شکل ۲۰ و ۲۱) گونه Laodelphax striatellus (Fall.)

از مزارع اصفهان با میانگین فراوانی ۱۶/۳ و از مزارع داران با میانگین فراوانی ۵/۳ حشره کامل در یک صد تور حشره گیری جمع آوری شد. این گونه پلی فاژ بوده و از آفات مهم محسوب می شود، همچنین ناقل بیماریهای ویروسی متعدد بر روی میزبان های مختلفی نظری گندم، جو و برنج می باشد (Wilson and O'Brien, 1987). در زراعت سیبازمینی اهمیت ناقل بودن برای این گونه گزارش نشده است.

(شکل ۲۲) گونه Chloriona sp. (Fall.)

تنها از مزارع اصفهان با فراوانی ناچیز شکار شده است.

د- خانواده Dictyopharidae

- زیر خانواده Dictyopharinae

(شکل ۲۳) گونه (L.) Dictyophara europaea

از مزارع اصفهان با میانگین تراکم ۳۰ و از داران با میانگین تراکم ۱/۵ حشره کامل در یک صد تور حشره گیری جمع آوری شد. این گونه گاه برای محصولاتی که آبیاری می شوند، مخرب است (Emelyanov, 1967)

ه- خانواده Cixiidae

- زیر خانواده Cixiinae

(شکل ۲۴) گونه Oliarus sp.

از اصفهان با فراوانی ۱/۶ حشره کامل در یک صد تور حشره گیری و از داران با فراوانی اندک جمع آوری شد. برخی گونه های خانواده Cixiidae بخصوص در جنس های Oliarus و Hyalesthes ناقل مایکو پلاسماهای بیماری زای گیاهی هستند (Wilson and O'Brien, 1987 ; Osmelak, 1987)

(Fig. 21)

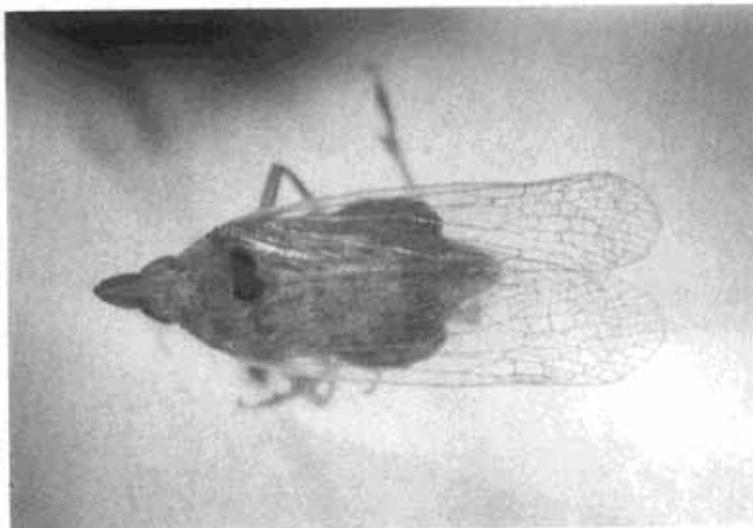
(Fig. 22)

شکل های ۲۱ و ۲۲ تصویر حشرات کامل زنجرک های مورد مطالعه.

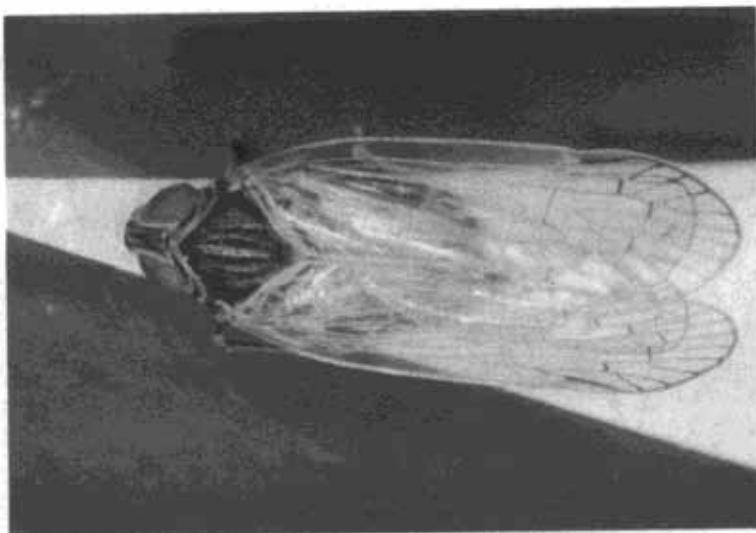
Figs 21,22 The figures of the studied adult hoppers.

21- *Laodelphax striatellus*, male

22- *Chlorionina* sp.

(Fig. 23)

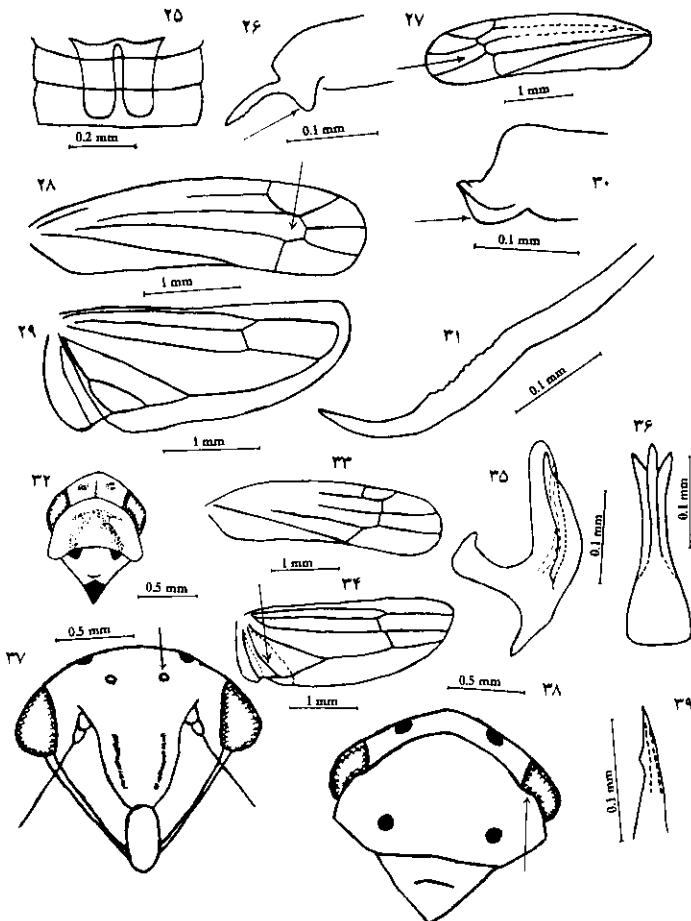
(Fig. 24)

شکل های ۲۳ و ۲۴ تصویر حشرات کامل زنجرک های مورد مطالعه.

Figs 23,24 The figures of the studied adult hoppers.

23- *Dictyophara europaea*

24- *Oliarus* sp.

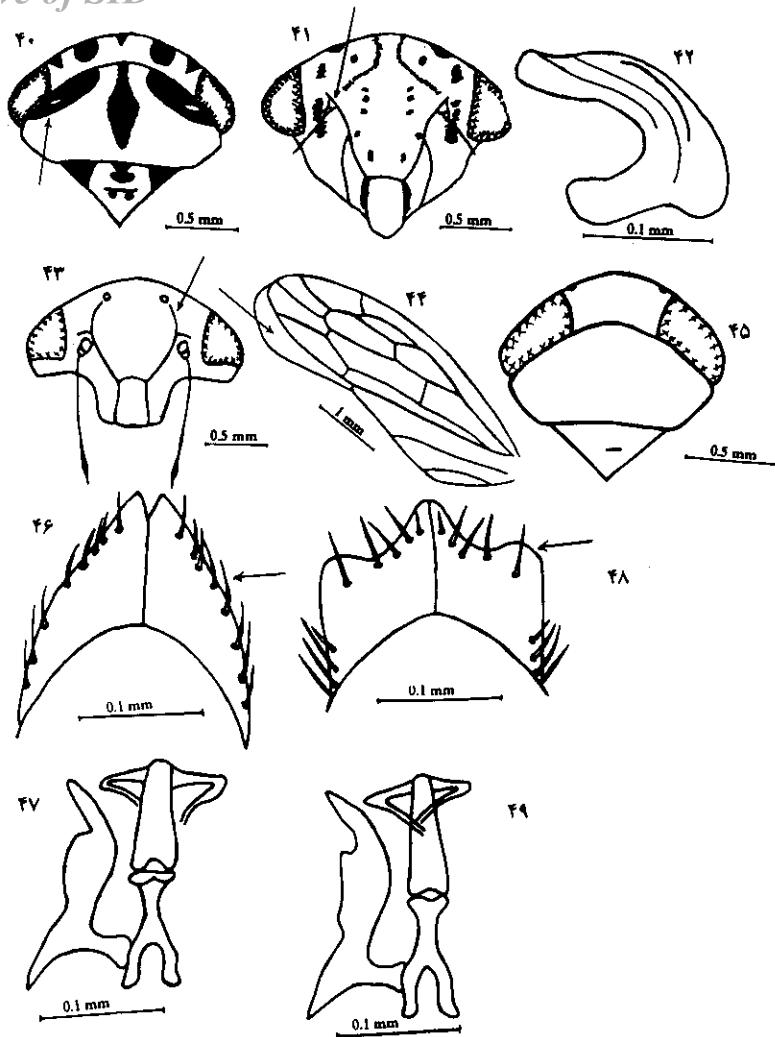
شکل های ۲۵ تا ۲۷ اپودم های شکمی، (۲۸) زایده لوله مخرج، (۲۹) بال جلو.

شکل های ۲۸ تا ۳۱ بال جلو، (۲۸) بال عقب، (۲۹) زایده لوله مخرج، (۳۰) استایل.

شکل های ۳۲ تا ۳۶ فرق سر، پیش گرده و سپرچه، (۳۲) بال جلو، (۳۳) بال عقب، (۳۴) ادیاگوس از دید جانبی، (۳۵) ادیاگوس از دید پشتی.

شکل های ۳۷ تا ۳۹ ادیاگوس از دید پشتی.

Figs. 25-39: Taxonomic characters of the *Empoasca decipiens* (25-27), *A. vittata* (28-31), *Z. sohrab* (32-36) and *A. sinuata* (37-39).

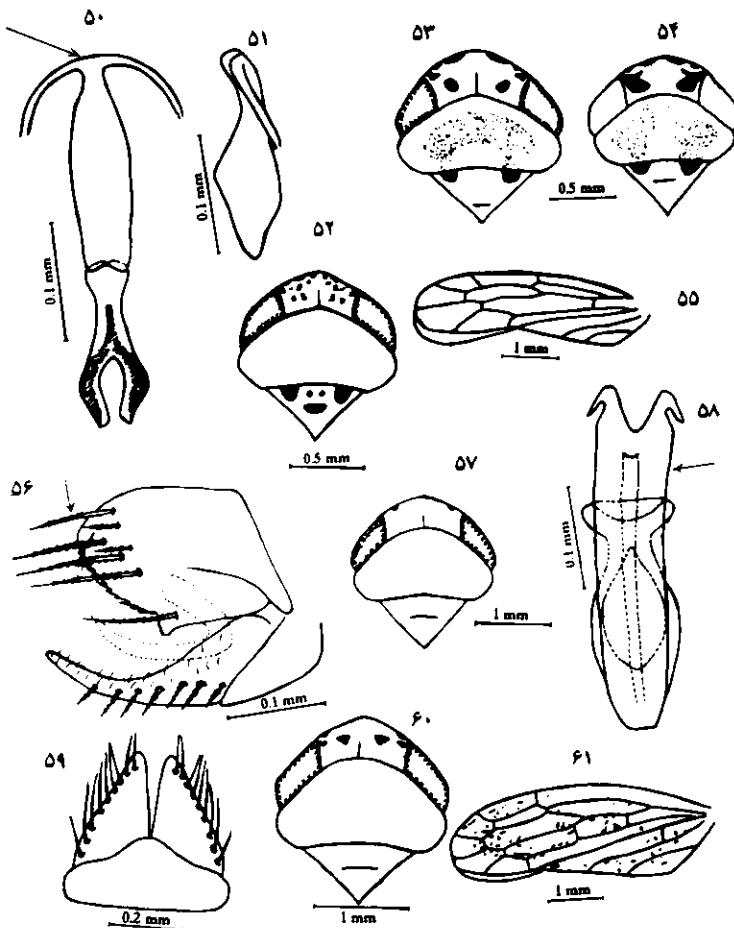
شکل های ۴۰ تا ۴۲ از *Anaceratagallia laevis* (۴۰) فرق سر، پیش گرده و سپرچه (۴۱) صورت، (۴۲) ادیاگوس از دید جانبی.

شکل های ۴۳ تا ۴۵ از *Idiocerus sp.* (۴۳) صورت، (۴۴) بال جلو.

شکل های ۴۶ تا ۴۸ از *Circulifer opacipennis* (۴۵) فرق سر، پیش گرده و سپرچه، (۴۶) صفحات زیر تناسلی از دید شکمی، (۴۷) ادیاگوس، رابط و استایل از دید شکمی.

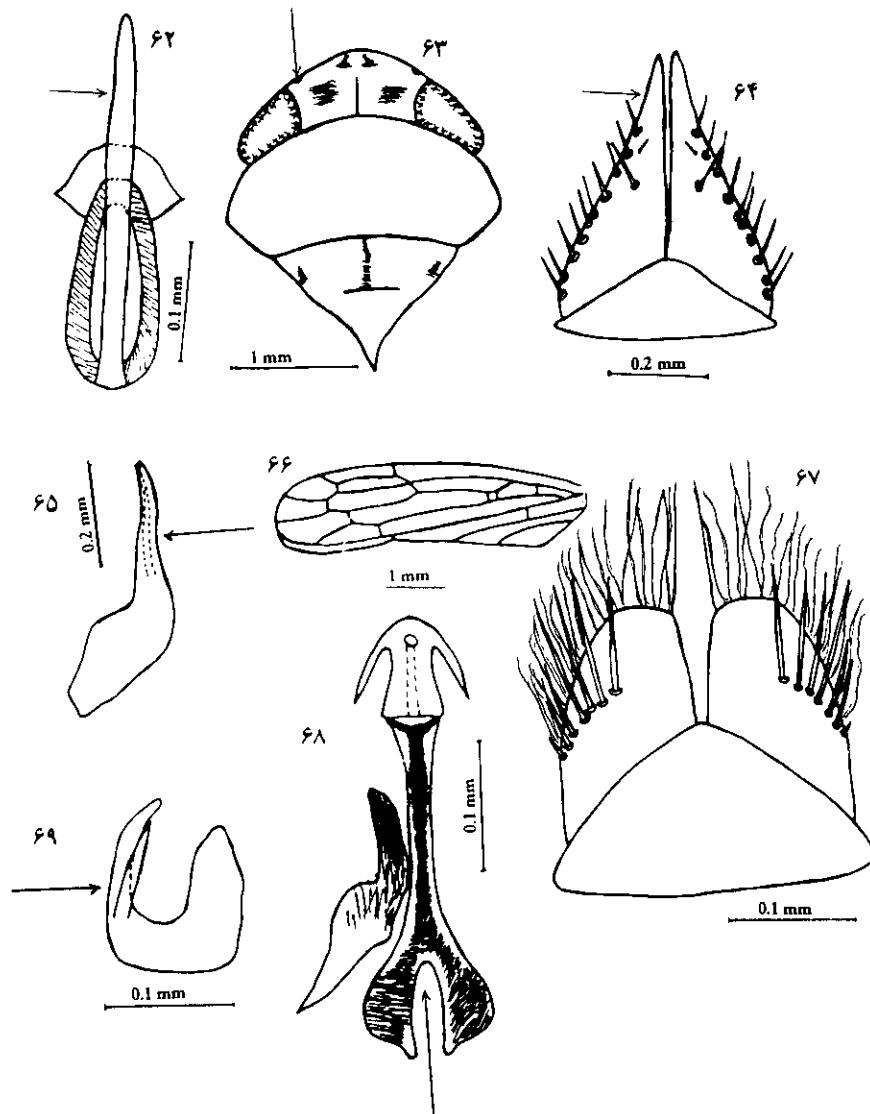
شکل های ۴۹ تا ۴۸ از *Circulifer tenellus* (۴۸) صفحات زیر تناسلی از دید شکمی، (۴۹) ادیاگوس، رابط و استایل از دید شکمی.

Figs. 40-49: Taxonomic characters of the *Anaceratagallia laevis* (40-42), *Idiocerus sp.* (43-44), *Circulifer opacipennis* (45-47) and *C. tenellus* (48-49).

شکل های ۵۰ تا ۵۲ - *Neoaliturus guttulatus* (۵۰) ادیاگوس و رابط از دید شکمی، (۵۱) ادیاگوس از دید جانبی، (۵۲) فرق سر، پیش گرده و سپرچه.
 شکل های ۵۳ تا ۵۶ - *Macrosteles laevis* (۵۳) فرق سر، پیش گرده و سپرچه در ماده، (۵۴) همان شکل برای نر، (۵۵) بال جلو، (۵۶) جنینتالیای نر از دید جانبی.
 شکل های ۵۷ تا ۵۹ - *Euscelis incisus* (۵۷) فرق سر، پیش گرده و سپرچه، (۵۸) ادیاگوس از دید پشتی، (۵۹) صفحات زیر تناسلی و والو.
 شکل های ۶۰ تا ۶۲ - *Euscelidius* sp. (۶۰) فرق سر، پیش گرده و سپرچه، (۶۱) بال جلو، (۶۲) ادیاگوس از دید پشتی.

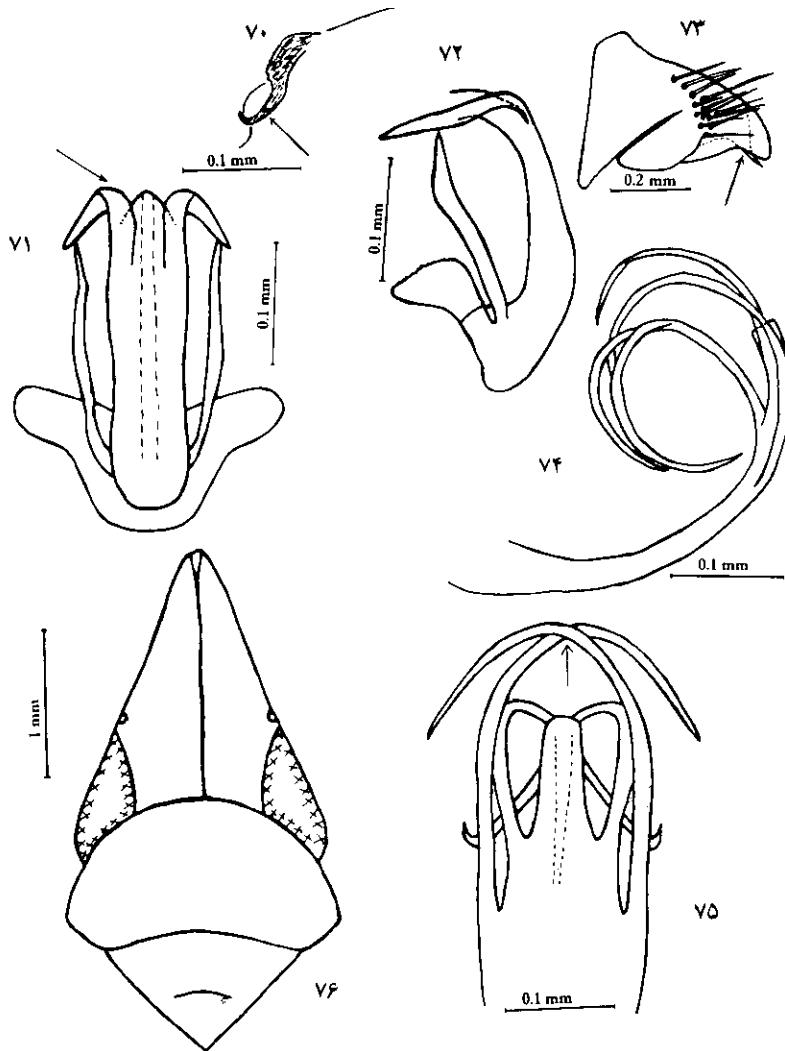
Figs. 50-62: Taxonomic characters of the *Neoaliturus guttulatus* (50-52), *Macrosteles laevis* (53-56), *Euscelis incisus* (57-59) and *Euscelidius* sp. (60-62).

شکل های ۶۳ تا ۶۵ (Phlepsius intricatus) صفحات زیر تناسلی و والو، (۶۵) ادیاگوس از دید جانبی.

شکل های ۶۶ تا ۶۹ (Cicadula divaricata) بال جلو، (۶۷) صفحات زیر تناسلی و والو، (۶۸) ادیاگوس، استایل و رابط از دید شکمی، (۶۹) ادیاگوس از دید جانبی.

Figs. 63-69: Taxonomic characters of the *Phlepsius intricatus* (63-65), *Cicadula divaricata* (66-69).

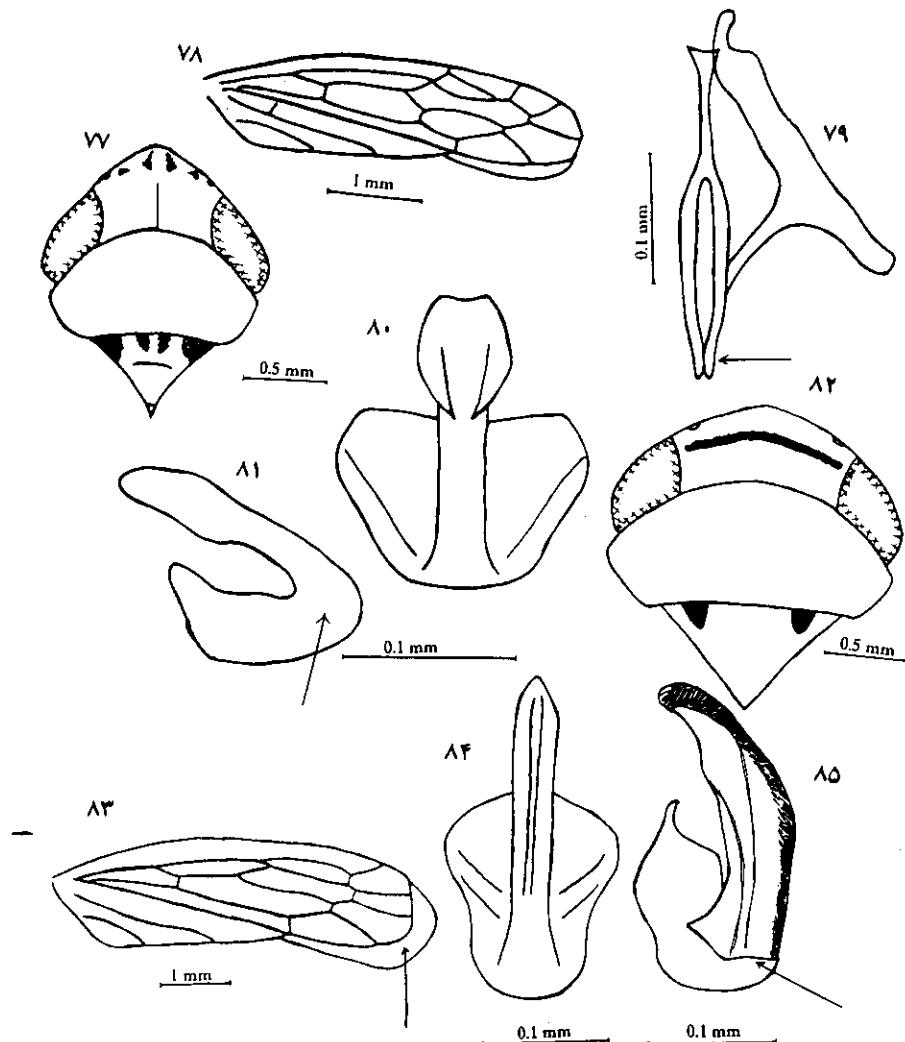

شکل های ۷۰ تا ۷۲ (V۰) زایده پایگوفر از دید جانبی، (V۱) ادیاگوس از دید پشتی، (V۲) ادیاگوس از دید جانبی.

شکل های ۷۳ تا ۷۵ (V۳) پایگوفر از دید جانبی، (V۴) ادیاگوس از دید جانبی، (V۵) ادیاگوس از دید پشتی.

شکل ۷۶ (V۶) فرق سر، پیش گرده و سپرچه.

Figs. 70-72: Taxonomic characters of the *Platymetopius rostratus* (70-72), *Platymetopius guttatus* (73-75), *Platymetopius* (76).

شکل های ۷۷ تا ۷۷ *Psammotettix alienus* -۸۱ (۷۷) فرق سر، پیش گرده و سپرچه، (۷۸) بال جلو، (۷۹) استایل و رابط از دید شکمی، (۸۰) ادیاگوس از دید پشتی، (۸۱) ادیاگوس از دید جانبی.

شکل های ۸۲ تا ۸۵ *Exitianus* sp. - (۸۲) فرق سر، پیش گرده و سپرچه، (۸۳) بال جلو، (۸۴) بال جلو، (۸۵) ادیاگوس از دید پشتی، (۸۵) ادیاگوس از دید جانبی.

Figs. 77-85: Taxonomic characters of the *Psammotettix alienus* (77-81), *Exitianus* sp. (82-85).

بدینوسیله از ریاست محترم دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان و همکارانشان بخاطر
در اختیار قرار دادن امکانات دانشکده کشاورزی و از جانب آقای مهندس هایک میرزا یانس بخاطر
در اختیار قرار دادن زنجیرک های نگهداری شده در مجموعه حشرات موسسه تحقیقات آفات و
بیماریهای گیاهی تشکر و قدردانی می شود.

نشانی نگارندها: جهانگیر خواجه علی و دکتر حسین سیدالاسلامی، دانشگاه صنعتی اصفهان،
دانشکده کشاورزی شهرکرد گروه گیاهپزشکی؛ دکتر کریم کمالی، دانشکده کشاورزی
دانشگاه تربیت مدرس، گروه حشرشناسی، تهران، پیکان شهر.